

OPBOUW

WEEKBLAD TOT OPBOUW VAN HET GEREFORMEERDE LEVEN

uitgave van de gereformeerde persvereniging opbouw

De torenbouw(val) van Babel

(Genesis 4:1-9)

Niet altijd worden torens afgebouwd. Soms omdat vergeten wordt dat de kosten voor de baat uitgaan, Luc. 14:28. Aan de torenbouw te Babel wordt echter door God zelf een eind gemaakt. In een gericht dat tegelijk genade is. En blijft. Want als een berlijnse Gedächtniskirche torent de toren van Babel aan het begin van de bijbel nog steeds voor aller oog omhoog. Met welke boodschap?

Genesis 10 en 11: een tweeluik

Genesis 11 en Genesis 10 vormen een tweeluik. De verstrooiing van de volken van hoofdstuk 11 en de volkenlijst van hoofdstuk 10 leze men niet ná elkaar maar náást elkaar. Want op het éne verschijnsel van de volkenwereld werpen deze hoofdstukken tweërlei licht, het licht van de zegen en van de vloek.

De zegen uit het paradijs (weest vruchtbaar, wordt talrijk en vervult de aarde, 1:28), die bevestigd wordt aan Noach (9:1 en 19), wordt vervuld in hoofdstuk 10. De veelheid der volken? Aan Gods zégen is dat al gelegen, zegt dat hoofdstuk. Maar Genesis 11 laat de schaduwzijde zien. De verscheidenheid der volken leidt ook tot scheiding, gespletenheid, ras-senhaat en oorlog.

Aan Gods óordeel is dat al gelegen; in zijn toorn heeft Hij de volken verstrooid. Dat zegt hoofdstuk 11. Hoe kwam het tot dat gericht van God?

Eigenaam en eigenwaan

Genesis 11 zet de lezer meteen op het spoor. Eensgezind - één van taal en één van spraak - gaat Noach's nageslacht op pad. Duidelijk niet zó-maar. Oostwaarts trekkend vinden zij

Predikantenconferentie 1984

Op donderdag 24 mei a.s. zijn alle predikanten met hun echtgenotes hartelijk welkom op de predikantenconferentie.

Deze wordt niet in Spakenburg maar in WEZEP, Ned. Geref. Kerk, gehouden. Aanvang 10.00 uur.

Sprekers ds. C. P. Plooy en mr dr. J. Meulink; onderwerp: de prediking. Einde 16.00 uur.

Inlichtingen 01718-24309.

DOOR
W. JANSE
KATWIJK

een vlakte. Vinden zij; zij zijn dus op zoek. En zij zoeken het in het oosten. Het oosten: in de voorafgaande hoofdstukken bijna steeds gebruikt in verband met de Hof van Eden. Daar, in het oosten, lag het paradijs. En daar zoekt men het, het paradijs, tredend in het spoor der vaders, het spoor van Kain, Henoeh, Lamech en Nimrod, dat zelfs de zondvloed niet heeft uitgewist.

De vruchtbare laagvlakte van Eufraat en Tigris geeft ruimte tot ontplooiing. Het gemis van stenen uit het bergland maakt vindingrijk en wordt vergoed door de vinding van de tichelsteen. De techniek doet opnieuw haar intrede. Welaan (vs 3 en 4)! De prestatievreugde schittert in de ogen. Eensgezind en zelfverzekerd slaat men de handen in elkaar en aan de ploeg. Eén volk, één gedachte. Eendracht maakt macht. Een stad met een bolwerk! Niet achter de veilige omheining van Gods beschermende belofte, maar dáár zit men gebeiteld. En de ambitie kent geen grenzen meer. Nu in het zoeken van het paradijs ook techniek en wetenschap zijn ingeschakeld is zelfs de hemel niet meer veilig. Alles, ja God, moet wijken waar men zichzelf een naam wil maken. „Laten wij ons een naam maken, opdat wij niet over de gehele aarde verstrooid worden”.

„Wij óns” - dat zeggen Adamskinderen, als je vers 5 letterlijk vertaalt. Zonen van Adam, Adam die aan de dood werd onderworpen, van Eva, aan wie de verlossing werd belóofd. Hier wil het zaad van Adam de dood overwinnen, de verlossing zelf bewerken. Laten wij ons een naam maken die over de doodsgrenzen heen zal voortbestaan. Laten wij ons een

naam maken, opdat wij daarin voortleven. Om verstrooiing en daarmee ondergang te ontgaan. Maar wat de goddeloze vreest, dat overkomt hem (Spr. 10:24)...

Gericht en genade

De torenbouwers blazen te hoog van de toren. Vergrijpen zich aan het goddelijke. Naam maken, dat is wat God voor zichzelf doet in zijn heilswerk. Wie de verlossing zelf ter hand wil nemen, reikt naar de hemel en doet aan grensoverschrijding. Want de hemel is de hemel van de HERE, maar de mensenkinderen heeft Hij de áárde gegeven, zegt Psalm 115:16. En grensoverschrijding wordt gestraft. Niet een donderend onweer volgt, geen aardbeving, geen vervloeking van de techniek, maar een haast lachwekkende „kleinigheid” wordt de oorzaak van een totale communicatiestoring. Dat demonstreert de kleinheid en afhankelijkheid van de mens in zijn zelfverlossingswaan(zin). Vol ironie moet God uit de hemel neerdalen om de toren „die tot de hemel reikt” van naderbij te bezien. God moet op inspectie. Daar zit ook in: Hij houdt bemoeienis, Hij zoekt de mensen op.

En zijn gericht is tegelijk genade. Wat in Job 42:2 („Ik weet, dat Gij alles vermoogt, en dat geen uwer plannen wordt verijdeld”) de mens van God zegt, zegt God hier bijna van de mens (Van Selms): „Dit is het begin van hun streven; nu zal niets van wat zij denken te doen voor hen onuitvoerbaar zijn”.

Nu de mens een greep doet naar de vrucht van de boom des levens, grijpt God vol genade in. Hij ziet het einde van de weg die de mens hier inslaat, en Hij verspert die weg. Verstrooit de mensheid. En maakt haar zo willens en wetens gehoorzaam aan zijn beloftevolle gebod: wordt talrijk en vervult de aarde.

Door het gericht heen handhaaft Hij zijn scheppingsplan...

De Naam des HEREN is een sterke toren

Als een monument staat de toren van Babel in Gen. 11 half afgebouwd overeind. Babel: poort van God, volgens de Babyloniërs. Balal-stad, stad van de verwarring, zegt de bijbelschrijver met een taalgrapje. Babel, godenpoort? Babelstad, Brabylonië! Een herinneringszuil van de zelfover-

Inhoud

- 145 Drs W. Janse,
De torenbouw(val) van Babel (Genesis 11:1-9)
- 146 Drs H. de Jong,
„Zij zijn aardsgezind” (2)
- 147 Drs L. Eland,
De gastvrijheid van het christelijk onderwijs
- 147 Ds A. H. Algra,
Pastorale Notities
- 148 D. W. L. Milo,
Het stralend einde van Petrus
- 149 Drs P. J. van Kampen,
Boekbespreking
- 150 J. van Oord,
Gods wegwerkers

schatting van de mens, van de rol van de techniek daarbij. Techniek is niet verboden. Noch vervloekt. Gen. 11 laat zien dat techniek niet *neutraal* is.

Neel! Uitgerekend de uitvinding van de tichelsteen heeft de Israëliet in Egypte bloed, zweet en tranen gekost. Techniek, je kunt er de verkeerde kant mee op. Want aan de wieg ervan staat de willende mens. Zijn wil tot macht brengt tot uitvindingen. „Welaan!”. In een christelijke definitie van techniek hebbe deze welaan-schittering in de ogen van de mens een welomschreven plaats! Want wat doen we met ons kennen en kunnen? Onszelf een stad bouwen, het oordeel ontvluchten? De Naam des HEREN is een sterke toren (Spr. 18:10). Onze hulp is in zijn Naam. Daar, in Christus, ligt de verlossing. Met Abraham verwachten wij de stad met fundamenten waarvan Góð de ontwerper en bouwmeester is. Jeruzalem, tegenhangster van Babel.

De wereld bouwt nog altijd voort aan de toren van Babel die ten hemel oprijst. Jeruzalem rijst niet op maar daalt uit de hemel neer. Dat is de omgekeerde wereld. Het einde van deze wereld. Het einde van het Babel uit Openbaringen. En ná Babel zal het weer zijn als vóór Babel. Voorbereid door de nieuwtestamentische tegenhanger van de spraakverwarring, het talenwonder van Pinksteren, zal dán de aarde weer één van taal en één van spraak zijn. Als alle volken in hetzelfde loflied de Waarheid zingen: De zaligheid is van onze Góð en van het Lam.

En Babylon, „de grote stad, zij zal nooit meer gevonden worden” (Openbaringen 18:21).

„Zij zijn aardsgezind“

Philippenzen 3:19 - 1)

(De geestelijke achtergrond van het anti-raketten-besluit van de Synode der GKN.) - 2

Er zit dus in de Schrift een concentrische beweging naar de Christus toe. Parallel daaraan loopt in de bijbel een proces van vergeestelijking van alles wat de Schrift eerst zelf konkreet aan de orde heeft gesteld. Het woord 'vergeestelijking' roept sterke weerstanden bij ons op. Dat is terecht wanneer 'vergeestelijking' zo iets als 'verdamping' zou betekenen. Als we echter denken aan de Heilige Geest en deze Heilige Geest dicht bij Christus houden (zoals Hij zelf dicht bij Christus wil zijn), dan betekent 'vergeestelijking' geen vervaging van de heilsgoederen maar juist integendeel een zekerstelling ervan. Het is de Heilige Geest die door een proces van vergeestelijking de dingen bij Christus brengt; bij Christus, Die er vervolgens de garant van wordt. Het is belangrijk te merken dat dit reeds in het Oude Testament gebeurt.

Laten we dit eens aan de hand van een bekend voorbeeld demonstreren: de bevrijding van Israël uit Egypte. We weten allemaal wel dat de theologie van de bevrijding deze gebeurtenis hanteert als een oermodel van wat er in de wereld dient te geschieden, wil er heil tot stand komen. We voelen als christenen aan dat deze theologie daarmee een geweldige fout maakt, maar waar zit die fout? Men beroept zich toch maar op de bijbel! En inderdaad, de bijbel slaat in zijn begin het thema van politieke en maatschappelijke bevrijding aan en dat is geen vergissing die later weggecorrigeerd wordt. Waar de bijbel eenmaal zijn tanden in gezet heeft laat hij niet meer los. Maar de Schrift gaat er wel mee aan de gang. Zij laat zien waar de bevrijding uit Egypte op uitgelopen is, dat namelijk de zonde van het volk de weg naar de rust en de welvaart geblokkeerd heeft. De Here God evenwel, Die zijn volk écht wil bevrijden, heeft daarin aanleiding genomen om op dat thema van de bevrijding op een dieper niveau terug te komen. Dat gebeurt bijvoorbeeld op het einde van het boek Micha, hoofdstuk 7:18-20: „Wie is een God als Gij die de ongerechtigheid vergeeft en de overtredding van het overblijfsel van zijn erfdeel voorbijgaat, die zijn toorn niet voor eeuwig behoudt, maar een welbehagen heeft in goedertierenheid! Hij zal zich wederom over ons ontfermen, Hij zal onze ongerechtigheden vertreden. Ja, Gij zult al onze zonden werpen in de diepten der zee. Gij zult trouw bewijzen aan Jakob, goedertierenheid aan Abraham, gelijk Gij van oude dagen af aan onze vaders hebt gezworen“.

„Wie is een God als Gij...?“ - dat grijpt terug op het Lied van Mozes

DOOR H. DE JONG AMSTERDAM

aan de Schelfzee (Exodus 15:11) en inderdaad wordt hier een nieuwe doorleiding beschreven, een herhaling van de Schelfzee-genade, zoals de profeet met het woordje 'wederom' (vs 19) ook duidelijk maakt. Alleen, de vijanden zijn nu niet langer de Egyptenaren, maar de zonden van het volk. Die worden nu in de diepten der zee geworpen. Zo zal de Here God zijn trouw aan Jakob en zijn goedertierenheid aan Abraham, waaruit ook al de bevrijding uit Egypte was voortgekomen, verdiepen. Het Nieuwe Testament maakt duidelijk dat Hij dat doet door de Zoon. Op het trotse woord van de Joden: „Wij zijn Abrahams nageslacht en zijn nooit iemands slaven geweest; hoe zegt Gij dan: gij zult vrij worden?“ - een woord waarmee zij blijk geven de verdiepende beweging die de bijbel met het woord 'bevrijding' gegaan is niet te hebben meegemaakt - antwoordt Jezus: „Een ieder die de zonde doet, is een slaaf der zonde... Wanneer dan de Zoon u vrijgemaakt heeft, zult ge werkelijk vrij zijn“ (Johannes 8:30-36). Hier hebben we de vrijheid op het diepste niveau als geschenk van Christus.

Wanneer we nu de weg die de bijbel met het woord 'bevrijding' gegaan is nog eens overzien en naar het beginpunt ervan terugkeren, merken we dat het oude bericht over de uittocht uit Egypte met andere ogen lezen. Waar we eerst overheen lazen valt ons nu op. Bijvoorbeeld het op één na laatste vers van Mozes' Lied (Ex. 15:17): „Gij brengt hen en plant hen op de berg die Uw erfdeel is; de

plaats die Gij, HERE, tot Uw woning gemaakt hebt; het heiligdom, HERE, door Uw hand gesticht“. Hier blijkt dat de Here God zijn volk door de Schelfzee heen naar Kanaän, ja, maar in Kanaän weer naar het midden van Kanaän, naar het heiligdom, naar de tempel, naar de plaats der verzoening gebracht heeft. Zo wordt eigenlijk al van meet aan de bevrijding vergeestelijkt en bij Christus gebracht, zonder overigens iets van haar concrete inhoud onderweg te verliezen. Het is immers alles onder één hoofd, Christus, samengebracht (Efeziërs 1:10)?

Met deze strenge onderschikking van alles aan Christus bedoel ik overigens niet alle concreetheit van de verlossing naar het hiernamaals te verwijzen. Het is waar dat Christus bij zijn wederkomst alle heil dat de bijbel aan de orde gesteld heeft zal meebrengen. Maar het is ook waar dat Hij nu al voorschotten geeft, aan wie Hij wil en wanneer Hij wil. Maar de strenge onderschikking van alles aan Christus betekent wel dat alle spreken van de kerk Christus-prediking moet zijn. Zij mag de beweging die er in de bijbel zit naar Christus toe niet verwaarlozen of ongedaan maken. Zij mag de schepping, de aarde en haar volheid, niet buiten Golgotha om ter sprake brengen, want in de Schrift is de aarde niet los verkrijgbaar. Als je tegenwoordig aan jonge christenen vraagt: wat is het pand dat ons is toevertrouwd? (Nietwaar, „bewaart het pand dat je is toevertrouwd“, 1 Timotheüs 6:20), dan kun je ten antwoord krijgen: de aarde, in plaats van: ons geloof. Het verwarrende is dat ze die uitleg enigszins aannemelijk kunnen maken, omdat de aarde inderdaad ook in ons geloof voorkomt, alleen: niet los, maar onder en in Christus. De beweging in de bijbel om de aarde en

haar volheid onder Christus onder te brengen wordt vandaag in veel theologie beantwoord door een tegenovergestelde beweging die juist de aarde en haar volheid van Christus' verzoeningswerk losmaakt en alle bijbelse termen van het heil terugvertaalt naar algemeen menselijk niveau. Het beroep echter dat men daarvoor op de bijbel doet moeten wij doorzien als voos. Het is een oneigenlijk bijbelgebruik, aldus Herman Ridderbos in Trouw van 3 maart 1984. Deze tegenbeweging in de theologie beschadigt ook het heilswerk van Christus, berooft het van z'n allesomvattendheid en reduceert het tot een aangelegenheid voor de ziel, die dan in dit verband ook niet langer het centrum van de konkrete mens maar zijn bleke schaduw is.

Luister daartegenover naar Paulus die deze lofzang op Christus neergeschreven heeft: „Hij is het beeld van de onzichtbare God, de eerstgeborene der ganse schepping, want in Hem zijn alle dingen geschapen, die in de hemelen en die op de aarde zijn, de zichtbare en de onzichtbare, hetzij tronen, hetzij heerschappijen, hetzij overheden, hetzij machten; alle dingen zijn door Hem en tot Hem geschapen; en Hij is vóór alles en alle dingen hebben hun bestaan in Hem; en Hij is het Hoofd van het lichaam, de gemeente. Hij is het begin, de eerstgeborene uit de doden, zodat Hij onder alles de eerste geworden is. Want het heeft de ganse volheid behaagd in Hem woning te maken, en door Hem, vrede gemaakt hebbende door het bloed zijns kruises, alle dingen weder met Zich te verzoenen, door Hem, hetzij wat op de aarde, hetzij wat in de hemelen is“ (Colossenzen 1:15-20). 'Alles onder Christus', - dat is maar niet een 'uitvinding' van het Nieuwe Testament, een doekje voor het bloeden omdat de verlossing uitbleef, nee, dat is de voltooiing van een beweging die we in het Oude Testament al zien beginnen, zoals we bij Psalm 24 en het Lied van Mozes hebben gezien. Het is uiterst belangrijk om dat zo te zien, want het Oude Testament lezen los van deze beweging naar Christus toe is de belangrijkste oorzaak van de verjooding die allengs in de christelijke theologie is binnengedrongen.

Ds W. G. Rietkerk heeft ruim 6 jaar deel uitgemaakt van de redactie van ons blad. In deze 6 jaar heeft hij een belangrijke bijdrage geleverd aan het werk van het redaktieteam.

Hij is een goed en regelmatig schrijver en een auteur die altijd inspeelt op de actualiteit; hij heeft een warm en evangelisch hart en staat daarbij nuchter met beide voeten op reformatische bodem.

Nu heeft hij aan de redactie en het bestuur van de Persvereniging medegedeeld dat hij zijn redakteurschap wil neerleggen omdat hij andere taken zal aanvaarden.

Wij aanvaarden met spijt zijn vertrek uit het 'Opbouw'-team. Wij zeggen hem hartelijk dank voor al het werk dat hij voor Opbouw heeft verricht en spreken de hoop uit dat hij als medewerker van Opbouw ook in de toekomst zijn bijdrage wil blijven leveren.

Het bestuur heeft in overleg met de redactie besloten geen nieuwe redakteur te benoemen als opvolger van ds Rietkerk.

Ds De Jong is bereid om zijn redakteurschap met name te richten op pagina 2 en als koördinator te fungeren voor een aantal skribenten voor de rubriek 'Kerkelijk leven'.

Namens het bestuur,
J. G. van Oord, voorzitter

der Zwan en die van stimuleerders: b.v. Pen, Driehuis, Schouten.

De diepe interesse alom in het vak van ekonomie lijkt wel religieus. Men verwacht van hen de weg naar het vredige paradijs met bomen des levens.

Ik weet werkelijk niet wie gelijk heeft, hoe intensief ik hun debat ook volg.

Proevend kom ik tot de slotsom als niet-gestudeerd man, tot de aloude zegswijze:

„Crisis is gebrek aan vertrouwen in de toekomst.”

Gebrek aan vertrouwen geeft stagnatie.

Stagnatie geeft werkeloosheid.

Maar vertrouwen is een geestelijke situatie.

Vertrouwen in de toekomst is bijna onmogelijk zonder het Evangelie van de hoop in Jezus Christus.

Daarom heeft deze crisis een religieus aspect.

En u rilt als u Openbaringen van Johannes leest en ziet hoeveel ekonomie er in die slotfase der geschiedenis zit verweven.

Is deze crisis niet een gevolg van de verloedering van evangelische waarden.

Is welvaart dan toch enkel en alleen een wonder, wat niet geconstrueerd kan worden door mensen, knappe mensen.

Een wonder Gods, een wonder van onze Hemelse Vader.

Een algemene gunst Gods. Algemene genade. Ja, maar, is de HEER dan vertoemd op ons?

Heeft Hij in Zijn toorn een Babylonische spraakverwarring onder de mensen teweeg gebracht.

En dan komt de angst voor het antwoord: Mag een volk dat ongeboren leven legitiem doodt nog welvaart verwachten.

Wat denkt u van de valsheid van overspel als levenspatroon, dat literatuur en film en praktijk als leutig aanprijst.

Lees nu aandachtig het boek Spreuken.

Streep nu eens aan de woorden: gerechtigheid.

Een prachtig woord, een bijbels woord, een woord van hoop en moed.

Spreuken 14 : 14: Gerechtigheid verhoogt een volk.

Spreuken 11 : 18: Wie gerechtigheid zaait, heeft blijvend gewin.

Spreuken 9: Ware gerechtigheid bouwt het leven.

En lees de Psalmen en Jasaja.

U mag al deze beloften niet versmalen tot u persoonlijk. Die beloften gelden alle structuren waarin mensen met elkaar omgaan.

In wat ik waarneem om mij heen proef ik Toorn Gods over hun zonden, nee mijn zonden, want ik ben solidair met de mensen in hun zondeval en ook met hun zonden.

Wat zij doen, speelt in mijn hart, hoofd en ogen.

Maar dan is de werkeloosheid hope-loos.

Als dat zo is, laten we de wereld dan maar op zijn beloop.

Laten we het klooster maar ingaan om te bidden en te zingen.

Ook dat kan niet want ik vind mijn vrouw lief en onze jongens aardig! Ik kan ze niet missen.

Is er dan geen andere vluchtweg?

Nee, wij zijn geboren in deze wereld en we zijn er verantwoordelijk voor. Als rentmeesters met een taak.

Werkeloosheid, een situatie zonder hoop?

Nee.

Er is een sleutel die omgedraaid kan worden.

Die sleutel is het gebed!

Is dat een doodoener?

Nee!

De HEERE laat zich vermurwen door het gebed van zijn kinderen.

Ook de ekonomie.

Ja, kijk naar Elia. Op gebed regen na 7 jaren droogte in Israël.

Wat die droogte voor een economische ramp is geweest is onvoorstelbaar.

Zie het loofhuttenfeest met al zijn uitbundigheid en uiting van dankbaarheid van Gods volk.

De HEERE wandelt door het graan en eet ervan.

Volle netten, en een vervloeking over een onvruchtbare vijgeboom.

Wijn op een bruiloft en parfums voor de zalving.

God spreekt ervan. Hij gebruikt ervan, en leert ons ervoor bidden:

Geef ons heden ons dagelijks brood.

Wij mogen bidden om een nieuw hart, maar ook voor een nieuwe jas en een baan.

In onze eredienst moet het gebed niet beperkt blijven tot de bronchitis of griep maar het gebed in de gemeente mag nooit zijn zonder de ernstige bede om werk en daarin brood.

En ook niet aan uw tafel of in alle situaties waarin u hardop bidt.

Want uw vrouw en kinderen moeten horen uw zorg en dankbaarheid voor uw werk.

Van onhoorbare gebeden leren ze niets.

Bidt zonder ophouden.

Tot vervelens toe.

God laat geen bidder staan. Ook geen volk, al zijn er daarin maar weinig rechtvaardigen.

Dat God, Zijn en uw wereld nog niet omgedraaid heeft als Sodom, is Genade.

Bidt dan rechtvaardigen!

En doe ook wat.

U weet toch wel dat indien u roeit met één riem u ronddraait.

Bidden is niet een slotfase.

Lakonieke berusting.

Bij uw bidden valt er vuur uit de hemel.

Alleen u hebt een geloofsoog en -oor nodig om dit te herkennen.

Dat duurt jaren.

Gods molens draaien langzaam.

Denk eens aan Abraham in zijn vurig verlangen naar een zoon.

En wat denkt u van David, de man naar Gods hart;

hoeveel jaren moest hij niet wachten op het beloofde koningschap.

Gods gebruik van de tijd is genade.

Gebed brengt zo aktualiteit.

Zo ook bij u mijn goede broeders diakenen.

Enkele suggesties hiertoe:

I. Weest nieuwsgierig naar wat andere christenen tegen de werkeloosheid doen. Daarom ben ik blij dat onze binnen-verbandse broeders met hun project „Pro Deo” hier zijn om ons te vertellen van hun methodiek om broeders en zusters van hun gemeenten te helpen en te stimuleren.

II. Ga niet bewust alleen staan als er goede contacten in uw arbeidssituatie mogelijk zijn. Dus wordt lid van het C.N.V. of een andere vereniging van loongegadigden op christelijke grondslag.

In deze tijd dient een man die verantwoordelijkheid gaat dragen voor anderen, die taak samen te doen. Al is zijn baas Ned. Geref. of beter: de Spoorwegen, hij zoeke steun voor hemzelf, vrouw en kinderen bij zijn christelijke collega's.

Deze aansporing dient u als kenner van de zonde in deze wereld hem te geven, als teken van barmhartigheid.

III. Zorg dat uw diaken-groep zo van samenstelling is dat er kennis en ervaring is, van wat het is werkeloos te zijn.

Voor de oorlog in de crisis van toen hebben broeders in de kerk elkaar veel leed bezorgd door het diakenambt te reserveren voor hen die vast werk hadden.

Het kerkgebouw werd schuldvrij gemaakt, terwijl er armen waren die trots niet geholpen wilden worden vanwege de neerbuigende aangeboden hulp.

IV. Benoem een uit uw midden tot bruggenbouwer.

Hij moet de gave hebben vertrouwen te wekken bij de schuwen en de geraakten.

Hij bezoekt de werkgegadigden onder u en registreert de sterke en zwakke punten. Nee, dat is niet moeilijk. Dat doet elke vader of moeder in zijn gezin. Waarschijnlijk onbewust maar nu doet u het bewust.

En dan begint het gevecht om uw broeder of zuster te laten behoren bij de loonwerkenden. Bij de acht van de tien die wel werk hebben.

Iedereen uit de gemeente helpt mee. Mondelinge informatie, geruchten, advertenties, overal waar een kans inzigt, moet het snel ter plaatse zijn bij de diaken-bruggenbouwer.

Laat de telefoon rinkelen.

De kerk is geen statische Zondagsgroep maar een werk in uitvoering. Dynamisch, rusteloos, ook in deze.

De bruggenbouwer wacht niet af.

Zijn billen zijn gevuld met spaanse peper, zodat hij rent en speurt, luis-tert.

Administratie

Administratie-adres:

Kon Wilhelminalaan 38

3956 TD Leersum

Tel. 03434-54288

Abonnementen:

Het aanvragen of opzeggen van abonnementen: uitsluitend bij de administratie.

Abonnementen kunnen ieder moment ingaan, doch slechts per 31 december eindigen. Opzeggen uiterlijk tot 15 nov.

Abonnementenprijs:

f 45,- per jaar of f 24,- per halfjaar.

Buitenland f 55,- per jaar

of f 70,- per luchtpost.

Gironr. 404945 t.n.v.

Geref. Persver. Opbouw,

Brabantlaan 122

2101 SK Heemstede

Tel. 023-285825

Advertentieprijs:

40 ct. per mm.

familieberichten 35 ct p. mm.

Advertenties inzenden tot dinsdagmorgen 10.00 uur.

Advertenties en druk:

Drukkerij „Steenbergen”

Nooitgedacht 3

3701 AL Zeist

Tel. 03404-22452

De beste schrijver uit u ontwerpt de sollicitatiebrief.

Kritisch sympathiek wordt de sollicitant bemoedigd.

Denkt u eraan dat postzegels en papier per maand wel f 50,- kosten. Laat staan de reiskosten.

Dit is een reëel werkverbond in uw gemeente.

En denk eraan, heden is bescheidenheid gewenst, in verlangens naar sóort werk.

Ook mijn generatie is niet met applaus begroet toen wij op de werkvloer verschenen.

Kompetitie is normaal.

Zo kunt u uw broeder of zuster steunen in zijn race om werk.

Al mijn spreken tegen u is tijdgebonden.

Nergens kan ik vinden dat in Gods Genade geen tijd meer zou zijn voor welvaart, ook in de komende generatie.

Het herkennen van signalen van het eind der tijden verhinderen u niet de tractor te pakken en te ploegen recht en strak zoals een vakman betaamt.

U bent Gods wegwerkers.

Is u die weg te zwaar

Is uw zuchten terecht?

Ik citeerde een gezang, bij het begin van mijn verhaal.

Hier is het nog eens:

Voor U:

Uw Hóóp, moet al uw zorg verzachten

Komt, Diakenen, 't hoofd omhoog

Voor u, die 't heil der HEERE

wachten

Zijn bergen vlak, en zeeën droog.

Zo zij het, onder ons.

